קושי סמוך לגידה. שלא שפתה בינתים ודם הקושי מחמת הולד הוא בא: **רחמנא טהריה.** מזיבה בתוך י"א יום בפרק בנות כותים (לקמן לו:): **אמר רב פפי.** אין ודאי דלאו לידה היא אבל לענין דיה שעתה תשיב ולד דמעת לעת דרבנן: **רב פפא אמר.** אף על גב דלאו ולד הוא אפילו הכי דיה שעתה דטעמא דמעוברת דיה שעתה משום דרשאה ואבריה כבדין מחמת חולי ולפיכך דמיה מסולקין הלכך בהריון של רוח נמי רשאה ואבריה כבדין: **ואת"ל הוכר עוברה.** סמוך לרמייתה מיד: **וסתות דאורייתא.** אותה בדיקה שהצריכה לאשה להבדק בשעת וסתה דבר תורה הוא הלכה למשה מסיני דאורח בזמנו בא ואם בא יום וסתה ולא בדקה מחזקינן לה טמאה לקמן בפרק כל היד (דף טו.) וקא מבעיא לן אם לא בדקה ביום וסתה בימי עיבורה מהו: **אם היתה במחבא.** מחמת פחד כרכוס (א) או ליסטין: ה"ג **אלמא וסתות דאורייתא וכיון דאיכא חרדה כו':** ה"ג. במעוברת הואיל ודמיה מסולקין טהורה: **ומטמאה מעת לעת.** שאין הדבר תלוי אלא בהנקת התינוק לפי שהדם נעכר ונעשה חלב וכיון שמת חוזר הדם לקדמותו: **לפיכך.** כיון דביניקה תליא מילתא אם היתה מניקתו כו': **דיה שעתה.** אע"פ שמת שאין הטעם תלוי בינקת הולד אלא מתוך צער לידה אבריה מתפרקין ודמה מסתלק ואינו חוזר עד כ"ד חדש הלכך לא שנא מת לא שנא חי: **לפיכך.** כיון דלאו בתינוק תליא מילתא אם היתה מניקתו כו' שהרי לסוף כ"ד חדש חוזר הדם: **נפשה.** דמה: **למה לי.** כיון דאמר הרי היא כבד הנשים אלמא בתינוק תליא מילתא פשיטא דאם מניקתו לעולם דדיה שעתה: **מהו דתימא רבי יוסי תרתי איתא ליה.** דם נעכר ואבריה מתפרקין והיכא דמת בתוך כ"ד חדש דיה שעתה משום דעדיין לא חזר דמה והיכא דמניקתו חמש שנים נמי דיה שעתה אף על פי שחוזר נפשה לסוף כ"ד חדש. הנקת תינוק עוכרת לדם ונעשה חלב: **קמ"ל.** לפיכך דדוקא קאמר רבי יוסי שאין הטעם תלוי אלא בפירוק אבריס בין יונק בין שאינו יונק דיה שעתה כ"ד חדש לא פחות ולא יותר אבל לפיכך דר"מ לא איצטריך דלר"מ אין סילוק דמים תוך כ"ד חדש טפי מלאחר כ"ד חדש דאי יש סילוק אמאי אמריגן דכי מת תוך כ"ד חדש מטמאה מעת לעת וכיון דאין סילוק אין חזרה והלכך כי מניקתו לעולם על כרחך דיה שעתה: **מ"ט דר"מ.** כלומר מנ"ל לר"מ דדם נעכר ונעשה חלב: **טהור מטמא.** חלב מדם: **לא אחד.** בתמיה. כלומר יחידו של עולם: **ורבנן אמר רבי יוחנן.** כלומר ורבנן האי קרא מאי עבדי ליה לכדרבי יוחנן כו': **ועוד נוגע לא בעי כבוס.** דכתיב ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא עד הערב: **הניחא למאן דאמר כו'.** פלוגתא היא במסכת זבחים בפ' כל הזבחים שנתערבו (דף פ.): **דיי שיטבול ראשי גבעולין.** של אזוב ולא (ג) שיקפוק בקינוח: **אמרתי אחכמה.** בטעם זה למה מזה ומזין עליו טהור ונוגע טמא והיא רחוקה ממני: ימי

קושי סמוך ללידה רחמנא טהריה. וא"ת דבפרק בנות כותים (לקמן לו:) (ד) אמר דמה מחמת עצמה ולא מחמת ולד ופריך וימא דמה מחמת עצמה ולא מחמת אונס ומשני מטהר אני בולד שכן יש לו טהרה אחרי כן מה שאין כן באונס והשתא הא בלידת רוח אין טהרה ויש לומר (ה) דפריך אומי בעית אימא דקאמר התם ולד אין לך אונס גדול מזה:

אי נמי הואיל ואיכא לידה דיש טהרה אחרי כן איכא לאוקמיה קרא בכל ענין לידה אפילו בלידת רוח שאין טהרה אחרי כן בשפיר שאינו מרוקם אע"ג דאין טהרה אלא בשפיר מרוקם. גליון: **הא ליכא חרדה ולא בדקה טמאה אלמא וסתות דאורייתא.** (ו) [כי הגיע שעת וסתה] וא"ת ולמא לעולם וסתות דלבנן ומיירי דהשתא בדקה עצמה ומצאה טמאה וכי איכא חרדה טהורה למפרע ולא מטמאינן אלא משעה שמצאה טמאה ואילך הא ליכא חרדה ובדקה אחרי כן ומצאה טמאה טמאה משעת וסתה דהכי אמריגן פרק כל היד (לקמן דף טו.) למ"ד וסתות דלבנן [בדקה אחרי כן] ומצאה טמאה טמאה טהורה טהורה ולמ"ד וסתות דאורייתא אפילו בדקה ומצאה טהור טמא דאורח בזמנו בא (ז) (וי"ל דסמיך אריש דתנא פ' בנות כותים (לקמן לט.). הגיע שעת וסתה ולא בדקה טמאה אלמא וסתות דאורייתא ומיהו קשה דבפרק כל היד (שם דף טז.) מוכיח מהכא דסבר רבי מאיר וסתות דאורייתא ואיכא מאן דלא מפרש (ג) התם ריש כר' מאיר ואם כן דלמא ר"מ פליג אריש) וי"ל דדייק מדקתני מסלקת הדמים משמע הדמים הידועים בה והמבוררים לבא אלמא וסתות דאורייתא: **לפיכך** דרבי מאיר למה לי. השתא לא בעי לשנויי (ח) [מהו דתימא] דתרתי בעי רבי מאיר קמ"ל לפיכך דבחד סגי דאין סברא שלא תהא מסולקת בדמים אלא ע"י שני דברים אבל על ר' יוסי ס"ד שתהא מסולקת בחחד מב' דברים או בזה או בזה: **ונוגע טמא.** וא"ת והלא מזין עליו ומי בעי טבילה והערב שמש כמו נוגע וי"ל דמ"מ הוי חדוש שזה בא לו טומאה על ידי הזאה וזה בא לו טהרה ע"י הזאה א"נ בטהור שמזין עליו בחנם דיה שעתה דברי ר"מ כמו לדברי רבי יוסי ורבי יהודה ורבי שמעון אומרים (ד) דיין שעתן כל עשרים וארבע חדש לפיכך (ה) אם היתה מניקתו ארבע וחמש שנים מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה כשתמצא לומר לדברי ר"מ (ו) דם נעכר ונעשה חלב לדברי רבי יוסי ורבי יהודה ורבי שמעון (ז) אבריה מתפרקין ואין נפשה חוזרת עד עשרים וארבע חדש (ח) לפיכך דר"מ למה לי משום לפיכך דרבי יוסי ולפיכך דרבי יוסי למה לי מהו דתימא רבי יוסי תרתי אית ליה קמ"ל תניא נמי הכי (ט) דם נעכר ונעשה חלב דברי ר"מ רבי יוסי אומר אבריה מתפרקין ואין נפשה חוזרת עליה עד עשרים וארבע חדש א"ר אלעאי מאי טעמא דר"מ דכתיב [1]מי יתן טהור מטמא לא אחד ורבנן א"ר יוחנן זו שכבת זרע שהוא טמא ואדם הנוצר ממנו טהור ור"א אומר (י) אלו מי הנדה (יא) שהמזה ומזין עליו טהור ונוגע טמא ומזה טהור והכתיב [2]ומזה מי הנדה יכבס בגדיו מאי מזה נוגע והכתיב מזה והכתיב נוגע ועוד מזה בעי כבוס (יב) נוגע לא בעי כבוס אלא מאי מזה נושא וליכתוב נושא (יג) קמ"ל דעד דדרי בשיעור הזאה הניחא למ"ד (יד) הזאה צריכה שיעור אלא למ"ד אין צריכה שיעור מאי איכא למימר אפילו למ"ד אינה צריכה שיעור (טו) ה"מ אגבא דגברא אבל במנא בעינא שיעור (טז) כדתנן (יז) כמה יהיו במים ויהא בהן כדי הזאה כדי שיטבול ראשי גבעולין ויזה והיינו דאמר שלמה (יח) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: איזו היא זקנה כל שעברו עליה שלש עונות [סמוך לזקנתה]: היכי דמי סמוך לזקנתה אמר רב יהודה כל שחברותיה אומרות עליה זקנה היא (יט) ורבי שמעון אומר כל

(א) [נעיל ז. לקמן טו.], (ב) [לקמן טו. טז.], (ג) לקמן לט. (ד) [ופה טו.], (ה) [מופסחת רפ"ב ע"ש היטב], (ו) [מוספחת לא מזכר ר' יהודה אלא רק ר' יוסי ור' שמעון אומרים וכו'], (ז) [בכורות ו:], (ח) [בכורות שם], (ט) בכורות ו:, (י) [יומא יד.], (יא) [יומא יד. זבחים פ. לג.], (יב) יומא יד. פרה פ"ב מ"ה, (ג) [ע"ל וכ"ש בן לקש אומר וכ"כ הטו"ז בי"ד ס' קפט בס"ק מה וכ"א בס"ק בס"ה האריך], (ד) עיין מהר"ם, (ה) ע"ל דסמיך, (ו) רש"ל, (ז) מכאן ועד פליג אריש אלא דגרסת הוא גליון והאי וי"ל דדייק שיך כאן ועי' רש"ל, (ח) ר"מ, (ט) ר"י כ"א, (י) לריך תקון והגהה,

תורה אור השלם

1. מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטֻּמְאָה לֹא אֶחָד: איוב יד ד
2. וְהָיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמַזֵּה מֵי הַנִּדָּה יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד הָעָרֶב: במדבר יט כא
3. כָּל זֶה נִסִּיתִי בַחָכְמָה אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי: קהלת ז כג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אם היתה וכו' כרכוס כמו מצנה בכתובות דף כז ופירושו מלור: (ב) ד"ה כדי שיטבול וכו' שיקפוק ר"ב ע"פ כל היד דף יג ע"ב: (ג) תוס' ד"ה הא וכו' מאן דלא מפרש התם ר"ב שם דף לט:

גליון הש"ם

גמ' בעידנא דחזאי אין ראשה וכו'. ק"ל דלף בחזאי אחר שהוכר עוברה אמאי לא מטמאה מעל"ע דאף שיך לומר דדמיה מסולקין הא אנן מיישבין שהדם בא מע"ל מקודם וכהיא שעתא עדיין לא היתה בחזקת מסולקת וא"כ אדרבה כיון דעתה היא מסולקת רגלים לדבר יותר דהדם בא מאתמול כשלא היתה מסולקת: שם לפיכך דר"מ ל"ל. כעין זה לקמן ס ע"א וכב"מ כט ע"א:

מוסף רש"י

וסתות דאורייתא. הלכה למשה מסיני דמחזקינן לה בטומאת ספק (לקמן טו.) הא דקי"ל דבעי בדיקה בשעת וסתה, דאורייתא היא, דאם לא בדקה טמאה, ואפילו בדקה אחר זמן ומצאתה טהורה, דאורח בזמנו בא ודם חזאי ונפל לקרקע (לקמן טז.). **במחבא.** ממחת פחד ליסטים וגולאת (לקמן טז. ובעי"ז לט.). **טהורה.** אם בדקה אחרי כן ומצאתה טהורה ולא אמר אורח בזמנו בא, שהרבה מפלקת את הדמים (טוסה כ:). **דם נעכר.** דם גדות נעכר ממחת הולדה (בכורות ו:). **אבריה מתפרקין.** ממחת הולדה, **ואין נפשה חוזרת.** אין דמה חוזר עליה עד עשריס וארבעה חודש, ולפיכך מניקה אינה רואה דם נדה, ולאו משום דדם נעשה חלב (שם). **שהמזה כו' טהור.** דדרש הכי והזה הטהור, אף לאחר שהזה קראו טהור (יומא יד.). **כדי שיטבול ראשי גבעולין ויזה.** כלומר כדי שיטבילם בהן טבילה שיהא בה להתיז ממנה (שם יד:).

עין משפט נר מצוה

עג א מיי' פ"ד מהל' מאכל' אסורות ומושב הל"א סמג לאוין קיח:

עד ב (עי' במיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"י וכמ"מ) טוש"ע יו"ד סי' קפד סעי' ח ועי' בהגה"ה:

עה ג (מיי' שם) טוש"ע שם סעי' ז וסעי' ט וסי' קפט סעי' לד:

עו ד מיי' פ"ט שם הל"ד ופ"ד מהל' מאכל' ומושב הל"ח סמג שם טוש"ע יו"ד סי' קפט סעיף לג:

עז ה מיי' פ"ד מהל' מאכל' ומושב הל"ח:

עח ו ז ח מיי' פט"ו מהל' פרה אדומה הלכה ח:

עט ט מיי' שם פ"י הלכה מ:

פ י מיי' שם פט"ו הל"ח:

תוס' הרא"ש

קושי סמוך ללידה רחמנא טהריה. הך פירכא ליתא להך טעמא דמפרש בפ' בנות כותים דטהריה רחמנא לפי שיש טהרה לאחריו אלא לטעמא אחרינא דהתם פריך. וא"ת אמאי לא פריך ממתני' דהמפלת דתנן אם אין ידוע אם וולד הוא תשב לזכר ולנקבה ולנדה אלמא דמדמפלת רוח אינה טמאה לידה א"כ לא חשיבא לידה. כדאשכחן בפרק יוצא דופן המקשה ויצא וולד דרך דופן הרי זו יולדת בזוב ומשמע התם דרבנן לטעמייהו דאמרי יוצא דופן אין ישובין עליו ימי (טהרה) טומאה וימי טהרה דלא חשיב ליה לידה. וי"ל דהא דמפלת רוח אינה טמאה לידה לאו משום דלא חשיבא לידה אלא משום דבן ובת כתיבי בפרשה ואפי' לטומטום ואנדרוגינוס מיבעי לן התם קרא לרבוייהו בריש פירקא:

אלמא וסתות דאורי'. תימה דלמא לעולם וסתות דרבנן וכי איכא חרדה ולא בדקה טהורה אע"ג דאחר כן בדקה ומצאה טמאה. הא ליכא חרדה בדקה ומצאה טמא טמא טהור טהור אפי' למ"ד וסתות דרבנן כדאמרינן לקמן בפ"ב. ורישא נמי דקתני הגיע שעת וסתה ולא בדקה (טהורה) [טמאה] איכא לאוקומא כשבדקה אחרי כן ומצאה טמא. אפי' תימא וסתות דרבנן: **הכא** נמי דמיה מסולקין ולא בעיא בדיקה. מהכא משמע דהא דאמרינן בפרק ב' דשבועות אמעוברת: **לפיכך** דר' מאיר למה לי. ולא מסתבר למימר לטומטום ואנדרוגינוס מיבעי לן התם קרא לרבוייהו בריש פירקא:

עד ב (עי' במיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"י וכמ"מ) טוש"ע יו"ד סי' קפד סעי' ח ועי' בהגה"ה:

עה ג (מיי' שם) טוש"ע שם סעי' ז וסעי' ט וסי' קפט סעי' לד:

עו ד מיי' פ"ט שם הל"ד ופ"ד מהל' מאכל' ומושב הל"ח סמג שם טוש"ע יו"ד סי' קפט סעיף לג:

עז ה מיי' פ"ד מהל' מאכל' ומושב הל"ח:

עח ו ז ח מיי' פט"ו מהל' פרה אדומה הלכה ח:

עט ט מיי' שם פ"י הלכה מ:

פ י מיי' שם פט"ו הל"ח:

שהיה אסור נעשה חלב ומותר. ודם מהלכי שתים מותר: **שמזה** ומזין עליו טהור. וא"ת מאי טהרה יש במזין עליו טפי מבנוגע תרווייהו בעו טבילה והערב שמש. דטמא מת אחר הזאתו

כל שקורין לה אמא אמא ואינה בושה. ובירושלמי פריך וכי בדעתה תלויה הדבר ומשני כל שראויה לקרותה אמא: **ימי טומאה וימי טהרה.** פרש"י שבעה ימי נדות ושלשה ימי זיבה אך קלת דוחק דקרי לאחד עשר יום ימי טומאה ולקמן תנן בפרק בנות כותים (דף לח:) כל י"ח יום בחזקת טהרה וקרא נמי קרי להו בלא עת נדתה ור"ח גריס אמר רבא אמר רב חסדא כ"ג:

זקנה שעברו עליה שלש עונות. פירוש סמוך לזקנתה ועוד עברו עליה שלש עונות דיה שעתה והא דתנן (לעיל דף ז.) במה אמרו דיה שעתה בראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת היינו כי ראתה בשניה בסוף שלשים:

פיחתה והותירה. פרש"י כגון לג"ח לג"ב ולג"ג ולאו דוקא בעינן זה דהא לקמן בפרק האשה (דף סד.) פליגי בה רב ושמואל בראתה בנ"ו לחדש זה וט"ז לחודש זה וי"ז לחדש זה מי קבעה וסת לדילוג ומיהו למאי דפריש התם דדוקא ברואה לדילוג לחדש אבל ראתה היום ואחר ט"ז יום ואחר י"ז ימים לא קבעה וסת לדילוג אתי שפיר: קחזיא

[א]כל שקורין לה אמא [ב]אמא ואינה בושה ר' זירא ור' שמואל בר רב יצחק חד אמר [ג]כל שאינה מקפדת וחד אמר כל שאינה בושה מאי בינייהו איכא בינייהו בושה ואינה מקפדת וכמה עונה אמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה [ד]עונה בינונית שלשים יום ורבא אמר רב חסדא עשרים יום ולא פליגי מר קחשיב ימי טומאה וימי טהרה ומר לא חשיב ימי טומאה ת"ר [ה]זקנה שעברו עליה שלש עונות וראתה דיה שעתה ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה דיה שעתה ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה הרי היא ככל הנשים ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה ולא [ו](מיבעיא) שכוונה אלא אפי' פיחתה (ואפילו) והותירה אפי' פיחתה ולא מבעיא כוונה אדרבה כי כוונה קבעה לה וסתה ודיה שעתה וכי תימא רבנן היא דפליגי עליה [ז]דרבי דוסא דאמרי אשה שיש לה וסת מטמאה מעת לעת איפכא מבעי ליה ולימא ולא שפיחתה והותירה אלא אפי' כוונה [ח]תני לא שפיחתה והותירה אלא אפי' כוונה ואיבעית אימא ה"ק ולא שכוונה אלא שפיחתה והותירה אבל כוונה קבעה לה וסת ודיה שעתה ומני רבי דוסא היא: ר"א אומר כל אשה שעברו עליה וכו': תניא אמר להם רבי אליעזר לחכמים מעשה בריבה אחת בהיתלו שהפסיקה שלש עונות ובא מעשה לפני חכמים ואמרו דיה שעתה אמרו לו אין שעת הדחק ראיה מאי שעת הדחק איכא דאמרי שני בצורת הוו איכא דאמרי טהרות אפיש לעבידא וחשו רבנן להפסד דטהרות ת"ר [ט]מעשה ועשה רבי כר' אליעזר לאחר שנזכר אמר [י]כדי הוא ר' אליעזר לסמוך עליו בשעת הדחק מאי לאחר שנזכר אילימא לאחר שנזכר דאין הלכה כר' אליעזר אלא כרבנן בשעת הדחק היכי עביד כוותיה אלא דלא איתמר הילכתא לא כמר ולא כמר ומאי לאחר שנזכר לאחר שנזכר דלאו יחיד פליג עליה אלא רבים פליגי עליה אמר כדי הוא ר' אליעזר לסמוך עליו בשעת הדחק ת"ר [יא]תנוקת שלא הגיע זמנה לראות וראתה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה עברו עליה שלש עונות וראתה דיה שעתה ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה הרי היא ככל הנשים ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה [יב]וכשהגיע זמנה לראות פעם ראשונה דיה שעתה שניה מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה עברו עליה שלש עונות וראתה דיה שעתה אמר מר עברו עליה שלש עונות וראתה דיה שעתה הדר

ימי טומאה וימי טהרה. מרלייה ועד רלייה שלשים יום ימי טומאה עשרה שבעה לנדה ושלשה לזיבה ועשרים ימי טהרה: **הרי היא ככל הנשים.** דכיון דעשתה כך שלש פעמים אין זה סילוק דמים אלא שינוי וסת. וכי תימא תיגלי מלתא למפרע שלף ברלשונה מתוך שדמים מצויין בה ראתה ונטמא טהרות למפרע לא אחמור רבנן כולי האי במעת לעת: **בשניונה.** שראתה שלש ראיות הללו בתשעים יום או ביום תשעים ואחד: **אלא אפילו פיחתה.** כגון ראשונה לתשעים ושלשה ושניה לסוף תשעים ושניה ושלישית לתשעים ואחד או הותירה כגון ראשונה לג"ח יום ושניה לג"ב ושלישית לג"ג אפילו הכי מטמאה מעת לעת. ולקמן פריך מאי אפילו הא ודאי הכי הוא דמטמאה מעת לעת דכיון שפיחתה או הותירה במה נטהר וסת אין כאן סילוק דמים אין כאן אבל אם כיונה יש כאן וסת ודיה שעתה: **איפכא מיבעי ליה.** ולא כשפיחתה או הותירה בלבד אמרו חכמים שתטמא מעת לעת: **אלא אפילו כיונה.** דאיכא למימר יש כאן קביעות וסת ודיה שעתה אפילו הכי מטמאה מעת לעת כרבנן דפליגי עליה דרבי דוסא: **ואיבעיא אימא.** סמי מכאן אפילו ורבי דוסא היא והכי קאמר ולא כשכיונה דאי כיונה קבעה וסת ודיה שעתה אלא שפיחתה והותירה: **בהיתלו.** שם מקום: **שני בצורת הוו.** ואיכא הפסד מרובה משום: **לאחר שנזכר.** שלא יפה הורה: **שניה דיה שעתה.** שברלייה ראשונה לא הוחזקה בדמים הואיל ולא הגיע זמנה לראות עד שתתחזק כשאר חזקות: **שלישית מטמאה מעת לעת.** וכדאמר לקמן [י.] הא מתניתין רבי היא דאמר בתרי זימני הוה חזקה הלכך בשני ראיות הוחזקה להיות דמים מצויין בה ומשהוחזקה ואילך גזור בה רבנן מעת לעת: **עברו עליה שלש עונות ולאחה.** סילוק דמים הוא זה ואפילו בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**ח**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה אף זאת המוחזקת בראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**ט**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**י**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כ**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כא**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כב**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כג**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כד**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כה**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כו**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כז**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כח**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**כט**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**ל**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**לא**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**לב**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**לג**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**לד**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה שעתה שלישית הרי היא ככל הנשים.** ואע"ג דלגבי בתולת דמים במתני' תנן [ז:] במה אמרו דיין שעתן בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת הני מילי בהגיע זמנה לראות (**לה**) דמים דדמים מצויין בה ובחדא זימנא אימחזקה אבל זו שאינה ראויה לראות לריכה שתתחזק בחזקה גמורה ובתרי זימני הוא חזקה דהא מתניתין רבי היא וכדמוקמינן ליה לקמן [י.] הילכך בשתי ראיות הוא חזקה ובשלישית מטמאה מעת לעת ובהיא ראייה דאיתחזק בה לא גזרו רבנן טומאה למפרע כי היכי דבתולה דמתני' דהגיע זמנה לראות דמיחזקה בחדא ראייה ואמרו רבנן דיה שעתה באותה ראייה שניה דיה שעתה עד שתראה את השלישית: **עברו עליה שלש עונות ולאחה דיה שעתה.** לאחר שהוחזקה ולאחה: **דיה שעתה.** כרבי אליעזר אומרים לה לקמן [י.] דאמר כל אשה שעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא אף בהגיע זמנה לראות אית ליה להאי תנא דעברו עליה שלש עונות דיה שעתה כדקתני סיפא ור' אליעזר היא דאמר במתניתין [ז:] כל אשה שעברו עליה ג' עונות דיה שעתה כדלקמן [י.]: בש"א אינו ה"ג **ס"ר אינוקה שלא הגיע זמנה לראות ולאחה פעם ראשונה דיה שעתה שניה דיה

הדר קא חזיא בעונות. אחר ראיה זו: **מאי.** היה שעתה או מטמאה מעת לעת מי אמרינן הא דקתני בתרתי ועוד עברו עליה ג' עונות דוקא קתני עברו דאי חזאי לסוף עונה מטמאה מעת לעת דאע"ג דלא הגיע זמנה כיון דהוחזקה רואה קודם הפסקת ג' עונות הרי היא כהגיע זמנה וכל שכן דהוחזקה רואה קודם הפסקת ג' עונות דאשונות ורואה היה שעתה בהיא ראיה כר"א וכי חזיא תו לסוף עונה מטמאה מעת לעת ככל אשה שעברו עליה ג' עונות דאין היה שעתה אלא בראשונה אבל היכא דחזרו ועברו ג' (א) שניות ורואה היה שעתה בהיא ראיה כר"ל. ואע"ג דלא חזינן דקמיירי רבי אליעזר אלא בהעברה ראשונה מיהו מודה דהיה שעתה בשניות עד דתחזק או כרבי או כרשב"ג ואע"ג דריש"א רבי היא סיפא כרשב"ג דאי כרבי כיון דחזאי בעונות הוה מדמינן לה להגיע זמנה כי חזאי בהפסקה מיגלגלי מילתא למפרע דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ובשניה מטמאה מעת לעת אין זו צריכה להתחזק בדמיס או דילמא אי חזאי לסוף עונה נמי כ"ש דהיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה ראשונה זו סילוק דמיס היתה ולא שינוי וסת ויש לומר חזרה לקדמותה וצריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה בשתי ראיות כבתחלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה היה שעתה רבותא אשמעינן אע"ג דתרי זימני חזאי בהפסקה לא אמרינן מיגלגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ותמהא בשניה מעת לעת אלא אפילו לרבי היה שעתה דהפסקה קמייתא לעולם בחזרת לקדמותה נדון אותה ולא דמיא להגיע זמנה וצריכה שתתחזק בשתי ראיות ובג' תמהא מעת לעת כדקתני ואזיל: (ב) **אמר רב גידל פעם ראשונה.** היא הראיה הסמוכה להפסקה ראשונה: **ושניה.** היא הראיה שתראה לסוף עונה היה שעתה: **ושלישית.** אם תראה עוד לסוף עונה: **מטמאה מעת לעת.** והאי דנקט תנא ועוד עברו עליה ג' עונות רבותא הוא דנקט כדפי' דכל שכן אי חזאי בעונות דמוכחא מילתא דהפסקה קמייתא סילוק הוא וכולה רבי היא: **ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה היה שעתה הדר קחזיא בעונות.** אחר ראיה זו: **מאי.** היה שעתה או מטמאה מעת לעת אי אמרינן הא דהדר תנא בתרא ראיה שלישית בהפסקה דוקא נקט דהכא הוא דמטמאה מעת לעת דאינגלי מילתא דשינוי וסת הוא דאי אמרינן הא דהדר תנא בתרא ראיה שלישית בהפסקה דוקא נקט דהכא הוא דמטמאה מעת לעת דאינגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ובשניה מטמאה מעת לעת אין זו צריכה להתחזק בדמיס או דילמא אי חזאי לסוף עונה נמי כ"ש דהיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה ראשונה זו סילוק דמיס היתה ולא שינוי וסת ויש לומר חזרה לקדמותה וצריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה בשתי ראיות כבתחלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה היה שעתה רבותא אשמעינן אע"ג דתרי זימני חזאי בהפסקה לא אמרינן מיגלגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ותמהא בשניה מעת לעת אלא אפילו לרבי היה שעתה דהפסקה קמייתא לעולם בחזרת לקדמותה נדון אותה ולא דמיא להגיע זמנה וצריכה שתתחזק בשתי ראיות ובג' תמהא מעת לעת כדקתני ואזיל: (ג) **אמר רב גידל פעם ראשונה.** היא הראיה הסמוכה להפסקה ראשונה: **ושניה.** היא הראיה שתראה לסוף עונה היה שעתה: **ושלישית.** אם תראה עוד לסוף עונה: **מטמאה מעת לעת.** והאי דנקט תנא ועוד עברו עליה ג' עונות רבותא הוא דנקט כדפי' דכל שכן אי חזאי בעונות דמוכחא מילתא דהפסקה קמייתא סילוק הוא וכולה רבי היא: **ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה היה שעתה הדר קחזיא בעונות.** אחר ראיה זו: **מאי.** היה שעתה או מטמאה מעת לעת אי אמרינן הא דהדר תנא בתרא ראיה שלישית בהפסקה דוקא נקט דהכא הוא דמטמאה מעת לעת דאינגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ובשניה מטמאה מעת לעת אין זו צריכה להתחזק בדמיס או דילמא אי חזאי לסוף עונה נמי כ"ש דהיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה ראשונה זו סילוק דמיס היתה ולא שינוי וסת ויש לומר חזרה לקדמותה וצריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה בשתי ראיות כבתחלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה היה שעתה רבותא אשמעינן אע"ג דתרי זימני חזאי בהפסקה לא אמרינן מיגלגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ותמהא בשניה מעת לעת אלא אפילו לרבי היה שעתה דהפסקה קמייתא לעולם בחזרת לקדמותה נדון אותה ולא דמיא להגיע זמנה וצריכה שתתחזק בשתי ראיות ובג' תמהא מעת לעת כדקתני ואזיל: (ד) **אמר רב גידל פעם ראשונה.** היא הראיה הסמוכה להפסקה ראשונה: **ושניה.** היא הראיה שתראה לסוף עונה היה שעתה: **ושלישית.** אם תראה עוד לסוף עונה: **מטמאה מעת לעת.** והאי דנקט תנא ועוד עברו עליה ג' עונות רבותא הוא דנקט כדפי' דכל שכן אי חזאי בעונות דמוכחא מילתא דהפסקה קמייתא סילוק הוא וכולה רבי היא: **ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה היה שעתה הדר קחזיא בעונות.** אחר ראיה זו: **מאי.** היה שעתה או מטמאה מעת לעת אי אמרינן הא דהדר תנא בתרא ראיה שלישית בהפסקה דוקא נקט דהכא הוא דמטמאה מעת לעת דאינגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ובשניה מטמאה מעת לעת אין זו צריכה להתחזק בדמיס או דילמא אי חזאי לסוף עונה נמי כ"ש דהיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה ראשונה זו סילוק דמיס היתה ולא שינוי וסת ויש לומר חזרה לקדמותה וצריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה בשתי ראיות כבתחלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה היה שעתה רבותא אשמעינן אע"ג דתרי זימני חזאי בהפסקה לא אמרינן מיגלגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ותמהא בשניה מעת לעת אלא אפילו לרבי היה שעתה דהפסקה קמייתא לעולם בחזרת לקדמותה נדון אותה ולא דמיא להגיע זמנה וצריכה שתתחזק בשתי ראיות ובג' תמהא מעת לעת כדקתני ואזיל: (ה) **אמר רב גידל אמר רב.** עונות אלו היכא דחזרו ועברו ג' (ו) שניות ורואה היה שעתה בהיא ראיה כר"ל. ואע"ג דלא חזינן דקמיירי רבי אליעזר אלא בהעברה ראשונה מיהו מודה דהיה שעתה בשניות עד דתתחזק או כרבי או כרשב"ג ואע"ג דריש"א רבי היא סיפא כרשב"ג דאי כרבי כיון דחזאי בעונות הוה מדמינן לה להגיע זמנה כי חזאי בהפסקה מיגלגלי מילתא למפרע דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ובשניה מטמאה מעת לעת אין זו צריכה להתחזק בדמיס או דילמא אי חזאי לסוף עונה נמי כ"ש דהיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה ראשונה זו סילוק דמיס היתה ולא שינוי וסת ויש לומר חזרה לקדמותה וצריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה בשתי ראיות כבתחלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה היה שעתה רבותא אשמעינן אע"ג דתרי זימני חזאי בהפסקה לא אמרינן מיגלגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ותמהא בשניה מעת לעת אלא אפילו לרבי היה שעתה דהפסקה קמייתא לעולם בחזרת לקדמותה נדון אותה ולא דמיא להגיע זמנה וצריכה שתתחזק בשתי ראיות ובג' תמהא מעת לעת כדקתני ואזיל: (ו) **אמר רב גידל פעם ראשונה.** היא הראיה הסמוכה להפסקה ראשונה: **ושניה.** היא הראיה שתראה לסוף עונה היה שעתה: **ושלישית.** אם תראה עוד לסוף עונה: **מטמאה מעת לעת.** והאי דנקט תנא ועוד עברו עליה ג' עונות רבותא הוא דנקט כדפי' דכל שכן אי חזאי בעונות דמוכחא מילתא דהפסקה קמייתא סילוק הוא וכולה רבי היא: **ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה היה שעתה הדר קחזיא בעונות.** אחר ראיה זו: **מאי.** היה שעתה או מטמאה מעת לעת אי אמרינן הא דהדר תנא בתרא ראיה שלישית בהפסקה דוקא נקט דהכא הוא דמטמאה מעת לעת דאינגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ובשניה מטמאה מעת לעת אין זו צריכה להתחזק בדמיס או דילמא אי חזאי לסוף עונה נמי כ"ש דהיה שעתה דמוכח מילתא דהפסקה ראשונה זו סילוק דמיס היתה ולא שינוי וסת ויש לומר חזרה לקדמותה וצריכה להתחזק עוד אחר ההפסקה בשתי ראיות כבתחלה. והאי דנקט ועוד עברו וראתה היה שעתה רבותא אשמעינן אע"ג דתרי זימני חזאי בהפסקה לא אמרינן מיגלגלי מילתא דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס ותמהא בשניה מעת לעת אלא אפילו לרבי היה שעתה דהפסקה קמייתא לעולם בחזרת לקדמותה נדון אותה ולא דמיא להגיע זמנה וצריכה שתתחזק בשתי ראיות ובג' תמהא מעת לעת כדקתני ואזיל: **אמר רב גידל אמר רב פעם ראשונה ושניה היה שעתה שלישית מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה היה שעתה הדר קחזיא בעונות מאי אמר רב כהנא אמר רב גידל אמר רב פעם ראשונה היה שעתה שניה מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה מני רבי היא דאמר (ח) בתרי זימני הוי חזקה אימא סיפא עברו עליה ג' עונות וראתה היה שעתה אתאן לר"א וכי תימא רבי היא ובעונות סבר לה כר"א ומי סבר לה והא לאחר שנזכר קאמר אלא ר"א היא ובוסתות סבר לה כרבי כתם שבין ראשונה ושניה טהור שבין שניה ושלישית חזקיה אמר טמא רבי יוחנן אמר (ט) טהור חזקיה אמר טמא כיון דאילו חזיא מטמאה כתמה נמי טמא ורבי יוחנן אמר טהור כיון דלא אתחזקה בדם כתמה נמי לא מטמינן לה**

מתקיף

קחזיא בעונות מאי. פרש"י דמבעיא ליה אי חזיא לסוף ג' שלאחר הפסקת ג' עונות דאשונות אם מטמאה מעת לעת דכיון דהוחזקה לרואה קודם הפסקת ג' עונות הרי היא כהגיע זמנה לראות וכלל אשה שעברו עליה ג' עונות דאין היה שעתה אלא בראשונה ודוקא בחזרו ועברו עליה שלש עונות שניות היה שעתה כר"א ואע"ג דלא חזינן דמיירי ר"א בעונות שניות אלא בעונות דאשונות מיהו מודה דהיה שעתה בשניות [עד שתתחזק] או כרבי או כרשב"ג ואע"ג דריש"א רבי היא סיפא דשב"ג דלרבי (ג) כי חזיא לסוף עונות שאחר הפסקת שלש עונות (ד) (דאשונות) מטמאה מעת לעת ודמיא להגיע זמנה לראות וכי חזרו ועברו עליה שלש עונות שניות נמי מטמאה מעת לעת דכיון דתרתי זימני חזיא בהפסקה איגלגלי מילתא לרבי דשינוי וסת הוא ולא סילוק דמיס שאין זו צריכה להתחזק בדמיה או דלמא הדרה לקדמותה וצריכה להתחזק אחר הפסקה בשתי ראיות דאע"ג דנקט ג' עונות לרבותא נקט דאע"ג דראתה ב' פעמים לג' עונות לא הויא חזקה לר' וזהו דוחק גדול מאי מספקא ליה לתלמודא אמאי תיסוק אדעתין למימר דרישא ר' וסיפא רשב"ג הלכך נראה לפרש דאתיא רישא וסיפא כר' ובכל מקום שצריכה חזקה באותה ראיה שהיא מתחזקת בה דייה שעתה בראייה דהפסקות כמו בראיות ראשונות ואינה מטמאה מעת לעת עד שתתחזק הפסקה ראשונה בכלל ההפסקות היא. וה"ה דהוה מצי למיתני בהגיע זמנה ועוד עברו: **כתם** שבין שניה לשלישית. תי' דפליגי אליבא דר' דלית הלכתא כוותיה דהוה להו לפלוגי אליבא דרשב"ג בין שלישית לרביעית ושמא משום דשמעתין כר' נקט בין שניה לשלישית ונפקא מינה לרשב"ג בין שלישית לרביעית:

ברוב ספרים גרסינן וכשהגיע זמנה לראות פעם ראשונה היה שעתה שניה מטמאה מעת לעת מני רבי היא ושבוש הוא ולא גרסינן ליה אלא ר"ג מני רבי היא ומוכח מריש"א מתיוקת שלא הגיע זמנה לראות דקתני שלישית הרי היא ככל הנשים והיינו משום דבתרי זימני הוי חזקה ובהיא דמיתחזקא לא מטמאה מעת לעת דאילו לרשב"ג עד ראיה רביעית לא הויא ככל הנשים אבל סיפא דהגיע זמנה לראות דשניה מטמאה מעת לעת אתי ככולי עלמא דבראייתה ראשונה הוחזקה כדתנן במה אמרו דיה שעתה בראיה ראשונה כו' ומתניתין ע"כ אתיא כרשב"ג דבפרק הבא על יבמתו (יבמות דף סד:) אמרינן וסתות ושור המועד סתם לן תנא כרשב"ג אבל כרבי לא סתם לן תנא ועוד אי מסיפא דייק וריש"א כרשב"ג תקשי ריש"א רשב"ג וסיפא רבי וא"ת דהכא אמר דבהיא ראיה דמחזקינן לה לא מטמאה מעת לעת ובפרק אלו הנשרפין (סנהדרין דף פא:) גבי מי שלקה ושנה אמר (ז) דאין עבירות מחזקות אחר שעבר שתי עבירות מיד כונסין אותו לכיפה אליבא דרבי וי"ל דהתם כיון שהוחזק לעבירה מה לנו להמתין עד שיעבור פעם שלישית אבל הכא חכמים תקנו מעת לעת אם תראה אחר שהוחזקה לראות: **רבי** יוחנן **אמר טהור.** משמע הא כתם שאחר שלישי טמא דהיינו כרבי ובשלהי פרק הבא על יבמתו (יבמות דף סד:) אמר ר' יצחק בר' יוסי אמר רבי יוחנן גבי מלה בנה ראשון כו' כרבן שמעון בן גמליאל וי"ל דהתם מסיק דר' יצחק סומקא לאו בר סמכא הוא אי נמי כל הך סוגיא קיימא אבריתא דלעיל דאתא כרבי:

וכי

עין משפט נר מצוה

פו א מיי' פ"ט מהלכות איסורי ביאה הל' ה סמג לאוין קיא:

תוס' הרא"ש

קא חזיא בעונות מאי. [פירש"י] מי אמרינן דדוקא נקט שלשה עונות אבל ראתה אחר עונה מטמאה מעת לעת דאע"ג דלא הגיע זמנה כיון שראתה שלשה פעמים חשבינן לה כהגיע זמנה הלכך אם ראתה אחר ג' עונות דייה שעתה כר' אלעזר אבל אם ראתה אחר עונה מטמאה מעת לעת אע"ג דלר' אלעזר לא אמר אלא בהעברה ראשונה ה"ה נמי דדייה שעתה אף בשניה עד שתתחזק או כר' או כרשב"ג ואע"ג דרישא ר' היא [סיפא] כרשב"ג דאי כר' כיון דאילו חזאי בעונה הוה מדמה לה להגיע זמנה כי חזאי בהפסקה נמי כיון דתרי זמני חזאי בהפסקה איגלאי מילתא לר' דשניי וסת הוי ולא סילוק ובשניה מטמאה מעת לעת שאין זו צריכה להתחזק בדמיה או דלמא הדרה לקדמותה וצריכה להתחזק אחר הפסקה בשתי ראיות דבתחלה ב' פעמים לג' עונות לא הויא חזקה לר' וזהו דוחק גדול מאי מספקא ליה לתלמודא אמאי תיסוק אדעתין למימר דרישא ר' וסיפא רשב"ג הלכך נראה לפרש דאתיא רישא וסיפא כר' ובכל מקום שצריכה חזקה באותה ראיה שהיא מתחזקת בה דייה שעתה בראייה דהפסקות כמו בראיות ראשונות ואינה מטמאה מעת לעת עד שתתחזק הפסקה ראשונה בכלל ההפסקות היא. וה"ה דהוה מצי למיתני בהגיע זמנה ועוד עברו: **כתם** שבין שניה לשלישית. תי' דפליגי אליבא דר' דלית הלכתא כוותיה דהוה להו לפלוגי אליבא דרשב"ג בין שלישית לרביעית ושמא משום דשמעתין כר' נקט בין שניה לשלישית ונפקא מינה לרשב"ג בין שלישית לרביעית:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מאי דיה וכו' אבל היכא דחזרו ועברו ג' עונות שניות: (ב) תוס' ד"ה קחזיא וכו' והיה לו לפשוט מדריש א:

מוסף רש"י

בתרי זימני הוי חזקה. דאמר במס' יבמות (סד:) נשאת לראשון ומת, לשני ומת, נשלישי לא תנשא, דבתרי זימני הוי חזקה (כתובות מג: וכעי"ז ערובין צז).

מסורת הש"ס

(ח) לקמן סד. כתובות מג: יבמות כו. סד: [עיי"ש לז. סנהדרין פא: ב"מ קו:], (ט) עי' רש"א שפי' פי' אחר דלא כפי' רש"י, (ו) נ"ל כיון דאי חזיא לסוף כו' ר"מ, (ז) נ"ל שניות, (ה) נ"י כ"י פי' רשב"ם לעיל בפירושו אחרון, (ו) נ"י כ"י, (ו) [נ"ל דאין].